

došli zaplacení stejnoměrného. Této zásadě slouží zejména předpisy vyrovnacího řádu, které poskytování zvláštních výhod některému věřiteli proti ostatním věřitelům stejného druhu zakazují a spojují s právními následky pro dlužníka velice citelnými (§§ 55, 68 vyr. ř.). S hlediska této zásady jest posuzovati i záruční závazek žalobcův. Převzetím záruky za vyrovnání do výše 20.000 Kč převzal žalobce závazek, účinkující stejnoměrně vůči všem věřitelům dlužníkovým, jichž pohledávky byly vyrovnacím řízením dotčeny. Prvý soud správně zjistil rozsah ručení žalobcova v příčině pohledávky žalovanou vymáhané na základě poměru výše záruky (20.000 Kč) k souhrnu pohledávek věřitelů nemajících přednostního pořadí, jak byly ve vyrovnacím řízení zjištěny. Podle této zásady řídil se ostatně žalovaný sám ve vyrovnacím řízení žalobcově, neboť přihlásil k vyrovnání pohledávku, která mu příslušela proti žalobci z důvodu převzetí záruky ve vyrovnacím řízení Otto B-a jen částkou 468 Kč 25 h. Právní názor, který odvolací soud při řešení této otázky zaujímal, vedl by právě k důsledkům, které konkursní a vyrovnací řád chce znemožniti: záviselo by totiž na náhodě nebo libovůli dlužníkově, pokud se týče vyrovnacího ručitele, že by někteří věřitelé, kteří si přispíšili s uplatňováním svého nároku proti ručiteli z jeho závazku měli větší výhodu, než ostatní věřitelé, kteří by dotvčný nárok uplatňovali teprve po vyčerpání zaručené částky.

#### Čís. 14482.

**Osoba, jež nabyvši dovozního povolení podle zák. čís. 418/20 Sb. z. a n., je přenechá třetí osobě k použití, nemůže se domáhati soudní ochrany svých nároků z tohoto jednání.**

(Rozh. ze dne 26. června 1935, Rv III 129/34; důvody viz Úr. sb. čís. 2161.)

Stejně Sb. n. s. čís. 1777.

#### Čís. 14483.

**Předpoklady t. zv. obecné kondikce causa data causa non secuta.**

(Rozh. ze dne 27. června 1935, R I 622/35.)

Žalobkyně tvrdila v žalobě, že hostila žalovaného po více než 4½ let v předpokladu, že si žalovaný, jenž prohlásil, že jest u konce svých studií, vezme její dceru za manželku, že žalovaný hoštění to vzhledem k budoucímu rodinnému spojení beze všeho přijímal, že však zaviněním žalovaného nedošlo k tomuto sňatku. Domáhá se nyní náhrady vynaložených těchto nákladů za tři léta z důvodu §§ 1435 až 1437 obč. zák. Prvý soud žalobu zamítl. Důvody: Žalobkyně opírá žalobu o bezdůvodné obohacení a o předpisy §§ 1435 až 1437 obč. zák. Předpisy ty se na daný případ nehodí. Předpokládají, že plnící strana plnila dluh, jehož právní důvod později odpadl. Žalobkyně však zřejmě neplnila